HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

9 decembrie 2010 *

În cauza C-421/09,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Austria), prin decizia din 19 octombrie 2009, primită de Curte la 28 octombrie 2009, în procedura

Humanplasma GmbH

împotriva

Republik Österreich,

* Limba de procedură: germana.

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, președinte de cameră, domnii J.-J. Kasel (raportor), A. Borg Barthet, M. Ilešič și doamna M. Berger, judecători,

avocat general: domnul N. Jääskinen,
grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Humanplasma GmbH, de W. Graziani-Weiss, Rechtsanwalt;

— pentru guvernul austriac, de domnul E. Riedl, în calitate de agent;

— pentru guvernul german, de domnii J. Möller și N. Graf Vitzthum, în calitate de agenți;

— pentru guvernul ungar, de domnul M. Fehér, precum și de doamnele K. Szíjjártó și Z. Tóth, în calitate de agenți;

— pentru guvernul olandez, de doamnele C. Wissels și M. de Ree, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Europeană, de doamna C. Cattabriga și de domnul G. Wilms, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolelor 28 CE și 30 CE.

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Humanplasma GmbH (denumită în continuare „Humanplasma"), societate de drept austriac, pe de o parte, și Republik Österreich, pe de altă parte, cu privire la interdicția legislativă de a importa concentrați de eritrocite care provin din donații de sânge ce nu sunt în totalitate gratuite.

Cadrul juridic

Reglementarea Uniunii

3 Considerentele (22) și (23) ale Directivei 2002/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind stabilirea standardelor de calitate și securitate pentru recoltarea, controlul, prelucrarea, stocarea și distribuirea sângelui uman și a componentelor sanguine și de modificare a Directivei 2001/83/CE (JO L 33, p. 30, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 171) au următorul cuprins:

„(22) În conformitate cu articolul 152 alineatul (5) din tratat, dispozițiile prezentei directive nu pot aduce atingere dispozițiilor interne privind donațiile de sânge. Articolul 152 alineatul (4) litera (a) din tratat prevede că statele membre nu pot fi împiedicate să mențină sau să introducă măsuri de protecție mai stricte în ceea ce privește standardele de calitate și securitate a sângelui și a componentelor sanguine.

(23) Donațiile voluntare și neplătite de sânge sunt un factor care poate contribui la standarde înalte de securitate a sângelui și a componentelor sanguine și, în consecință, la protecția sănătății umane. Eforturile Consiliului Europei în acest domeniu trebuie susținute și trebuie luate toate măsurile necesare pentru a încuraja donațiile voluntare și neplătite prin măsuri și inițiative adecvate și prin asigurarea unei recunoașteri publice crescute a donatorilor, îmbunătățind astfel și autosuficiența. Se va ține seama de definiția donației voluntare și neplătite dată de Consiliul Europei."

4 Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2002/98 prevede:

„Prezenta directivă nu împiedică un stat membru să mențină sau să introducă pe teritoriul său măsuri de protecție mai stricte care să fie în conformitate cu dispozițiile tratatului.

În special, un stat membru poate introduce cerințe pentru donațiile voluntare neplătite, care includ interdicția sau restricția importurilor de sânge sau de componente sanguine, pentru a asigura un nivel înalt de protecție a sănătății și pentru a realiza obiectivul stabilit la articolul 20 alineatul (1), cu condiția să fie îndeplinite condițiile tratatului."

5 Articolul 20 alineatul (1) din această directivă prevede:

„Statele membre iau măsurile necesare pentru a încuraja donațiile de sânge voluntare și neplătite cu scopul de a garanta că sângele și componentele sanguine provin, în măsura posibilului, din acest tip de donații."

6 Articolul 21 din directiva menționată prevede:

„Centrele de transfuzie sanguină se asigură că fiecare donație de sânge și de componente sanguine este testată în conformitate cu cerințele enumerate în anexa IV.

Statele membre se asigură că sângele și componentele sanguine importate în Comunitate sunt testate în conformitate cu cerințele enumerate în anexa IV."

Reglementarea internațională

7 Potrivit articolului 2 din Recomandarea nr. R (95) 14 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către statele membre privind protecția sănătății donatorilor și a receptorilor în cadrul transfuziei sanguine, adoptată la 12 octombrie 1995, „[d]onația de sânge, de plasmă sau de alte componente celulare este considerată voluntară și neplătită în cazul în care este realizată de o persoană de bunăvoie și nu determină nicio plată în numerar sau sub orice altă formă echivalentă. Aceasta ar fi situația în cazul acordării unui concediu compensatoriu care ar depăși timpul necesar în mod rezonabil pentru efectuarea donației și pentru deplasare. Mici cadouri, răcoritoarele și rambursarea cheltuielilor de deplasare legate de donație sunt compatibile cu donația voluntară și neplătită".

Reglementarea națională

8 Articolul 7 alineatul 1 din Legea din 2002 privind importul de medicamente (Arzneiwareneinfuhrgesetz 2002), în versiunea publicată în BGBl. I, 153/2005 (denumită în continuare „Legea privind importul de medicamente"), prevedea că importul produselor menționate de această lege era posibil numai dacă autoritatea administrativă pentru securitate în sectorul sănătății confirmase că era posibilă comercializarea acestora.

9 Articolul 7 alineatul 3 din această lege enumera informațiile precise pe care, printre altele, importatorii de produse sanguine trebuiau să le furnizeze la cererea autorităților competente. Printre aceste informații figurau identitatea donatorului, proba faptului că donatorul fusese selectat în conformitate cu criteriile internaționale aplicabile în materie și că acesta nu contractase anumite infecții virale.

10 În urma unei modificări legislative publicate în BGBl. I, 41/2006, la articolul 7 din Legea privind importul de medicamente a fost introdus, cu efect de la 29 martie 2006, alineatul 1a. Această dispoziție prevede următoarele:

„Cu ocazia importului de produse sanguine pentru transfuzie directă, nu este posibilă în orice caz comercializarea acestora în situația în care donațiile de sânge nu au fost efectuate în totalitate gratuit, cu excepția cazurilor în care donatorul este invitat de organismul de transfuzie să efectueze o donație în cel mai scurt termen, ca urmare a unei nevoi imediate într-o situație de urgență deosebită. Această regulă nu este valabilă în cazul în care importul este necesar pentru a garanta aprovizionarea cu grupe sanguine extrem de rare."

11 În plus, prin aceeași modificare, la articolul 7 alineatul 3 din Legea privind importul de medicamente a fost introdus un punct 2a care prevede că importatorii trebuie să stabilească în toate cazurile că, în ceea ce privește „donațiile de sânge pentru transfuzie directă, donațiile au fost efectuate în totalitate gratuit sau că, în cazul în care donatorul a fost invitat de organismul de transfuzie să efectueze o donație în cel mai scurt termen, ca urmare a unei nevoi imediate într-o situație de urgență deosebită, a fost acordată numai o rambursare a cheltuielilor […]".

12 Articolul 8 alineatul 4 din Legea din 1999 privind securitatea sanguină (Blutsicherheitsgesetz 1999), în versiunea publicată în BGBl. I, 63/2005, prevede:

„Este interzis să se acorde sau să se promită o retribuție în favoarea donatorilor de sânge sau de componente sanguine ori în favoarea unor terți pentru donațiile lor. Dacă donația de sânge (sânge total) se efectuează pentru produse destinate unei transfuzii directe, donația trebuie să fie efectuată în totalitate gratuit. În aceste cazuri, rambursarea cheltuielilor este licită numai dacă donatorul a fost invitat de organismul de transfuzie să efectueze o donație în cel mai scurt termen, ca urmare a unei nevoi imediate într-o situație de urgență deosebită."

Acțiunea principală și întrebarea preliminară

13 La 1 noiembrie 2005, a fost publicat un anunț de participare pentru furnizarea, către Wiener Krankenanstaltenverbund (grup de unități spitalicești vieneze), de produse sanguine, și anume de concentrate de eritrocite cu un conținut redus de leucocite. Aceste concentrate de eritrocite sunt vândute ca medicamente.

14 Sfârșitul perioadei de prezentare a ofertelor era fixat la 1 martie 2006. Contractul de achiziții de bunuri era constituit din cinci loturi distincte, iar ofertele puteau fi prezentate separat pentru fiecare lot. Contractele-cadru care făceau obiectul contractului trebuiau să aibă o durată de trei ani, cu posibilitatea unei prelungiri unice cu trei ani suplimentari.

15 În conformitate cu punctul 2.2 din condițiile contractului:

„Obiectul achiziției trebuie […] să fie conform cu legea austriacă în materia importului de medicamente (Legea privind importul de medicamente), în versiunea în vigoare, […], să provină din donații neplătite și să fie conform cu stadiul actual al cunoștințelor științifice."

16 Punctul 6 din dispozițiile speciale ale contractului, intitulat „Furnizare deficitară", prevede printre altele:

„Cocontractantul este obligat să garanteze furnizarea. Cu toate acestea, în cazul unei întârzieri sau al unei furnizări deficitare, Wiener Krankenanstaltenverbund (în temeiul obligației sale de aprovizionare) are dreptul să își procure concentrați de eritrocite cu conținut redus de leucocite în afara contractului-cadru, iar în această privință să pună în sarcina cocontractantului cheltuielile suplimentare și consecutive aferente."

17 La procedură au participat doi ofertanți, și anume Humanplasma și Österreichische Rote Kreuz (Crucea Roșie austriacă). A rezultat că Humanplasma transmisese oferta cea mai scăzută în ceea ce privește două dintre cele cinci loturi.

18 Într-o scrisoare de însoțire a ofertei sale, Humanplasma a confirmat că dispunea de toate autorizațiile necesare pentru a furniza prestațiile în cauză. Humanplasma garanta astfel că, în momentul depunerii ofertei sale, obiectul furnizat era conform cu cerințele prevăzute la punctul 2.2 din condițiile contractului. Cu toate acestea, în ceea ce privește situația juridică viitoare, Humanplasma a precizat că nu puteau fi oferite nicio garanție și nicio asigurare și că, în cazul în care, în urma unei modificări legislative și în special a unei modificări a Legii privind importul de medicamente, s-ar afla în imposibilitatea de a respecta obligația de a furniza produsele în cauză, nu și-ar

asuma nicio responsabilitate în ceea ce privește eventualele cheltuieli și costuri suplimentare menționate la punctul 6 din dispozițiile speciale ale contractului.

19 Din decizia de trimitere reiese că, în măsura în care, după expirarea termenului de prezentare a ofertelor, Legea privind importul de medicamente a fost modificată în sensul că produsele sanguine importate pentru transfuzie nu mai puteau, cu excepția a două cazuri specifice, să fie comercializate în cazul în care donațiile de sânge nu fuseseră efectuate în totalitate gratuit, produsele propuse de Humanplasma, care nu proveneau în principal din astfel de donații, nu mai erau conforme cu dispozițiile acestei legi.

20 Cu ocazia examinării ofertei, autoritatea contractantă a solicitat societății Humanplasma să precizeze dacă putea totuși să garanteze condițiile de furnizare enunțate în cererea de ofertă. Având în vedere că Humanplasma nu a putut furniza aceste garanții, autoritatea contractantă i-a adus la cunoștință că oferta sa este exclusă în temeiul dispozițiilor naționale privind contractele de achiziții publice.

21 Reclamația introdusă de Humanplasma la Vergabekontrollsenat für Wien (autoritatea de control al contractelor de achiziții publice din Viena) împotriva deciziei de retragere a ofertei menționate a fost respinsă pentru motivul că, dat fiind că Humanplasma nu putea să garanteze furnizarea prestațiilor care făceau obiectul ofertei în condițiile stabilite în caietul de sarcini, oferta sa nu era conformă, în sensul dispozițiilor naționale, și nu era susceptibilă să conducă la semnarea unui contract. Potrivit Vergabekontrollsenat für Wien, autoritatea contractantă exclusese, așadar, în mod corect oferta depusă de Humanplasma.

22 În cadrul acțiunii introduse împotriva deciziei adoptate de Vergabekontrollsenat für Wien, Humanplasma a solicitat plata de daune interese în cuantum de 840 000 de

euro, precum și rambursarea cheltuielilor efectuate, întemeindu-se pe răspunderea statului pentru încălcarea dreptului comunitar. În susținerea acțiunii, Humanplasma invoca faptul că articolul 7 alineatul 1a din Legea privind importul de medicamente constituie o măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative la import interzise prin articolul 28 CE. În măsura în care Humanplasma nu obținea produsele sale în principal în urma unor donații în totalitate gratuite, ar fi fost obligată să emită o rezervă și să invoce faptul că îi este imposibil să respecte condițiile de furnizare a produsului în cauză. Dacă Legea privind importul de medicamente nu ar fi fost modificată, Humanplasma nu ar fi trebuit să emită această rezervă, iar oferta sa nu ar fi fost înlăturată în cadrul procedurii de adjudecare.

23 Sesizat cu această cauză, Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 28 CE (coroborat cu articolul 30 CE) se opune aplicării unei reglementări naționale potrivit căreia importul de concentrate de eritrocite care provin din Germania este licit numai cu condiția, valabilă și pentru colectarea de concentrate de eritrocite pe teritoriul național, ca donațiile de sânge să nu fi fost efectuate în schimbul vreunei plăți (nici chiar în vederea unei rambursări a cheltuielilor)?”

Cu privire la întrebarea preliminară

24 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 28 CE coroborat cu articolul 30 CE trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede că importul de sânge și de componente sanguine care provin din alt stat membru este licit numai cu condiția, aplicabilă și în privința produselor naționale, ca donațiile de sânge care stau

la baza acestor produse să fi fost efectuate fără ca donatorii să fi beneficiat de vreo plată, nici chiar în vederea unei rambursări a cheltueililor.

25 Libera circulație a mărfurilor este un principiu fundamental al Tratatului CE care își găsește expresia în interzicerea, enunțată la articolul 28 CE, a restricțiilor cantitative la importul între statele membre, precum și a oricăror măsuri cu efect echivalent (Hotărârea din 5 iunie 2007, Rosengren și alții, C-170/04, Rep., p. I-4071, punctul 31).

26 Potrivit unei jurisprudențe constante, interzicerea măsurilor cu efect echivalent restricțiilor cantitative, prevăzută la articolul 28 CE, vizează orice reglementare a statelor membre susceptibilă de a restricționa comerțul intracomunitar, direct sau indirect, în mod efectiv sau potențial (a se vedea în special Hotărârea din 11 iulie 1974, Dassonville, 8/74, Rec., p. 837, punctul 5, Hotărârea Rosengren și alții, citată anterior, punctul 32, Hotărârea din 20 septembrie 2007, Comisia/Țările de Jos, C-297/05, Rep., p. I-7467, punctul 53, și Hotărârea din 8 noiembrie 2007, Ludwigs-Apotheke, C-143/06, Rep., p. I-9623, punctul 26).

27 În speță, din decizia de trimitere reiese că reglementarea națională în cauză în acțiunea principală cuprinde o interdicție de a importa și de a comercializa, în principiu, sânge și componente sanguine obținute în urma unor donații de sânge remunerate, ținând seama că rambursarea cheltuielilor suportate de donator pentru a efectua donația de sânge este considerată de asemenea, prin reglementarea respectivă, o plată.

28 Este necesar să se adauge faptul că interdicția de comercializare în cauză în acțiunea principală se aplică în mod nediferențiat donațiilor de sânge efectuate pe teritoriul austriac și celor colectate în alte state membre.

29 În măsura în care, în anumite alte state membre, pentru donațiile de sânge se prevede, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2002/98, rambursarea cheltuielilor, sângele și componentele sanguine obținute și introduse pe piață în mod legal în aceste state membre nu pot fi importate și comercializate în Austria.

30 Prin urmare, este necesar să se constate, astfel cum admite, de altfel, în mod expres guvernul austriac, că o reglementare națională precum cea în cauză în acțiunea principală poate să constituie un obstacol în calea schimburilor intracomunitare și constituie, așadar, o măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative la import în sensul articolului 28 CE.

31 Pentru a stabili dacă reglementarea menționată constituie o restricție interzisă în sensul articolului 28 CE, trebuie să se mai examineze dacă, astfel cum au invocat guvernul austriac și Comisia Europeană, aceasta poate să fie justificată în temeiul protecției sănătății publice.

32 În această privință, trebuie amintit că sănătatea publică ocupă primul loc printre bunurile sau interesele protejate prin articolul 30 CE și că statele membre sunt cele care decid, în limitele impuse prin tratat, nivelul la care intenționează să asigure protecția sănătății publice și modul în care acest nivel trebuie atins (Hotărârea din 11 decembrie 2003, Deutscher Apothekerverband, C-322/01, Rec., p. I-14887, punctul 103, Hotărârea din 13 iulie 2004, Comisia/Franța, C-262/02, Rec., p. I-6569, punctul 24, Hotărârea Rosengren și alții, citată anterior, punctul 39, precum și Hotărârea Ludwigs-Apotheke, citată anterior, punctul 27).

33 În speță, nu se contestă că reglementarea în cauză în acțiunea principală, care, potrivit guvernului austriac, are ca obiectiv, pe de o parte, să garanteze că sângele și

componentele sanguine comercializate în Austria îndeplinesc criterii de calitate și de securitate ridicate și, pe de altă parte, să atingă obiectivul consacrat la articolul 20 alineatul (1) din Directiva 2002/98, și anume să încurajeze donațiile de sânge voluntare și neplătite, răspunde unor preocupări privind sănătatea publică precum cele admise la articolul 30 CE. Prin urmare, aceste obiective pot justifica, în principiu, un obstacol în calea liberei circulații a mărfurilor.

34 Cu toate acestea, rezultă din jurisprudență că o reglementare care este de natură să restrângă o libertate fundamentală garantată prin tratat, cum este libera circulație a mărfurilor, poate fi justificată în mod valabil numai dacă aceasta este de natură să asigure realizarea obiectivului urmărit și nu depășește ceea ce este necesar pentru ca acesta să fie atins (a se vedea în special Hotărârea din 8 mai 2003, ATRAL, C-14/02, Rec., p. I-4431, punctul 64, Hotărârea din 7 iunie 2007, Comisia/Belgia, C-254/05, Rep., p. I-4269, punctul 33, Hotărârea din 13 martie 2008, Comisia/Belgia, C-227/06, punctul 61, și Hotărârea din 11 septembrie 2008, Comisia/Germania, C-141/07, Rep., p. I-6935, punctul 48).

35 În ceea ce privește, în primul rând, caracterul adecvat al reglementării în cauză în acțiunea principală, trebuie să se arate că reiese din considerentul (23) al Directivei 2002/98 că donațiile voluntare și neplătite de sânge sunt un factor care poate contribui la standarde înalte de securitate a sângelui și a componentelor sanguine și, în consecință, la protecția sănătății umane.

36 În măsura în care o reglementare precum cea în cauză în acțiunea principală se opune posibilității ca donatorii de sânge să obțină un câștig financiar în urma donației lor, o astfel de reglementare poate să răspundă acestor preocupări și să amelioreze calitatea și securitatea sângelui, precum și a componentelor sanguine și trebuie, așadar, să fie considerată aptă să protejeze sănătatea publică.

37 În schimb, din observațiile depuse la Curte nu reiese că, astfel cum a invocat guvernul austriac, o reglementare precum cea în cauză în acțiunea principală, care interzice ca donatorii de sânge să poată beneficia de o rambursare, de exemplu, a cheltuielilor de transport pe care le-au efectuat pentru a se deplasa la sediul unității de transfuzie sanguină celei mai apropiate de domiciliul sau de locul lor de muncă, este de natură să încurajeze persoanele interesate să facă donații de sânge. În aceste condiții, este necesar să se constate că o astfel de reglementare nu permite atingerea celui de al doilea obiectiv pretins urmărit prin reglementarea națională menționată.

38 În al doilea rând, în ceea ce privește aprecierea legată de caracterul proporțional al unei reglementări precum cea în cauză în acțiunea principală, trebuie amintit că rezultă din jurisprudența Curții că, întrucât articolul 30 CE constituie o excepție, care este de strictă interpretare, de la regula liberei circulații a mărfurilor în interiorul Comunității, autoritățile naționale sunt cele cărora le revine obligația de a demonstra că această reglementare este necesară pentru realizarea obiectivului invocat și că acesta din urmă nu ar putea fi atins prin interdicții sau prin limitări de o amploare mai redusă sau care să afecteze într-o mai mică măsură comerțul intracomunitar (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 iulie 1994, van der Veldt, C-17/93, Rec., p. I-3537, punctul 15, Hotărârea din 23 octombrie 1997, Franzén, C-189/95, Rec., p. I-5909, punctele 75 și 76, Hotărârea din 28 septembrie 2006, Ahokainen și Leppik, C-434/04, Rec., p. I-9171, punctul 31, precum și Hotărârea Rosengren și alții, citată anterior, punctul 50).

39 Desigur, în temeiul jurisprudenței constante a Curții, amintită la punctul 32 din prezenta hotărâre, la aprecierea respectării principiului proporționalității în domeniul sănătății publice trebuie să se țină seama de faptul că statul membru poate decide cu privire la nivelul la care intenționează să asigure protecția sănătății publice și cu privire la modul în care acest nivel trebuie atins. Întrucât nivelul menționat poate varia de la un stat membru la altul, este necesar să se recunoască statelor membre o marjă de apreciere (Hotărârea Comisia/Germania, citată anterior, punctul 51).

40 În plus, simplul fapt că un stat membru impune reguli mai puțin stricte decât cele aplicabile în alt stat membru nu înseamnă că acestea din urmă sunt incompatibile cu articolele 28 CE și 30 CE (a se vedea în special Hotărârea Comisia/Germania, citată anterior, punctul 51).

41 Cu toate acestea, împrejurarea că mai multe alte state membre prevăd, în favoarea donatorilor de sânge, o despăgubire care corespunde cu rambursarea cheltuielilor efectuate poate să fie pertinentă la aprecierea justificării obiective prezentate în privința reglementării austriece și în special în privința aprecierii proporționalității acesteia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 ianuarie 2010, Comisia/Franța, C-333/08, Rep., p. I-757, punctul 105).

42 În această privință, trebuie amintit că, astfel cum rezultă în special din articolul 21 din Directiva 2002/98, în scopul de a asigura calitatea și securitatea sângelui și a componentelor sanguine, fiecare donație de sânge trebuie să fie controlată în conformitate cu cerințele enunțate în anexa IV la această directivă, ținând seama de faptul că aceste cerințe pot evolua în funcție de progresul științific și tehnic.

43 Prin urmare, fiind apreciată în mod izolat, obligația potrivit căreia donația de sânge trebuie să fi fost efectuată fără să determine nicio rambursare a cheltuielilor suportate de donator nu este, în niciun caz, necesară pentru a garanta calitatea și securitatea sângelui și a componentelor sanguine.

44 Această constatare se coroborează cu împrejurarea că, deși Directiva 2002/98 și Recomandarea nr. R (95) 14, la care se referă această directivă, urmăresc să amelioreze protecția sănătății donatorilor și a receptorilor de sânge prin stabilirea unor norme și a unor principii pe care trebuie să le respecte donațiile voluntare și neplătite de sânge, acestea nu impun gratuitatea totală a donațiilor, ci prevăd că mici cadouri, răcoritoarele și rambursarea cheltuielilor de deplasare legate de donație sunt compatibile

cu donația voluntară și neplătită, astfel încât aceste elemente nu pot fi considerate de natură să compromită calitatea și securitatea acestor donații, precum și protecția sănătății publice.

45 Având în vedere aceste considerații, trebuie să se concluzioneze că o reglementare precum cea în cauză în acțiunea principală depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul urmărit, și anume garantarea calității și a securității sângelui și a componentelor sanguine.

46 Ținând seama de tot ceea ce precedă, este necesar să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 28 CE coroborat cu articolul 30 CE trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede că importul de sânge și de componente sanguine care provin din alt stat membru este licit numai cu condiția, aplicabilă și în privința produselor naționale, ca donațiile de sânge care stau la baza acestor produse să fi fost efectuate nu numai fără ca donatorii să fi beneficiat de vreo plată, ci și fără ca aceștia din urmă să fi obținut rambursarea cheltuielilor pe care le-au suportat pentru a efectua aceste donații.

Cu privire la cheltuielile de judecată

47 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Articolul 28 CE coroborat cu articolul 30 CE trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede că importul de sânge și de componente sanguine care provin din alt stat membru este licit numai cu condiția, aplicabilă și în privința produselor naționale, ca donațiile de sânge care stau la baza acestor produse să fi fost efectuate nu numai fără ca donatorii să fi beneficiat de vreo plată, ci și fără ca aceștia din urmă să fi obținut rambursarea cheltuielilor pe care le-au suportat pentru a efectua aceste donații.

Semnături